

Skærtorsdag

2. Mos 12:1-4 (5-10) 11-14; Sl 116:1-4, 12-19; 1.Kor 11:23-26; Joh 13:1-17, 31b-35

Gennem Johannes evangeliet har Jesus åbenbaret sin herlighed. Hans time har endnu ikke været inde, men nu er hans time kommet (v1) *Han havde elsket sine egne, som var i verden, og han elskede dem indtil det sidste.* Nu går det mod kulminationen, nu skal Han dø og opstå for deres skyld. *Nu er Menneskesønnen herliggjort, og Gud er herliggjort i ham.² Er Gud herliggjort i ham, skal Gud også herliggøre ham i sig, og han skal snart herliggøre ham.* (v32)

Hvor de synoptiske evangelier (Matthæus, Markus og Lukas) er mere optagede af lidelsen, bliver Jesus ophøjet og forherliget i Johannes evangeliet, når han løftes op på korset. Guds magt, majestæt og inderste væsen åbenbares i Hans korsfæstede og opstandne søn.

De synoptiske evangelier fortæller om indstiftelsen af nadveren. Johannes fortæller om, at Jesus vasker disciplenes fødder og om Judas forræderi. Og så følger en lang undervisende afskedstale (kap 14-16), som slutter med Jesu store bøn (kap 17)

Gennem tekstvalget får vi indstiftelsen i 1. Korintherbrev 11, hvilket er den ældste kendte version, vi har af Jesu indstiftelse af nadveren. Med sine ord gør Jesus nadvermåltidet i den kristne menighed helligt. Samtidig gør han alle måltider, kristne deler med hinanden, til en påmindelse om sin død og opstandelse. Johannes fortæller ikke om måltidet, men om det der udspiller sig omkring det.

Jesus gør en husslaves ydmyge arbejde, han begynder at vaske disciplenes fødder. Peter kan ikke have det, det er helt forkert at hans Herre skal vaske hans fødder. (v8). Men Jesus viser dem et forbillede – jeg vasker jeres fødder, derfor skal I vaske hinandens fødder (v14).

Jesus anerkender, hvordan det forholder sig med slaver og herrer (v16), men han bryder mønsteret og kalder sine efterfølgere til at gøre som han. Når I ved, hvordan det egentlig forholder sig og alligevel ydmyger jer, er i lykkelige (v17). Det er ikke nok at vide det, vi skal også gøre det.

Tekstrækken springer vers 18-30 og dermed Judas over. Vi går direkte til den afsluttende konklusion på fodvaskningen, som er en befaling. *Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden. Deraf kan alle vide, at I er mine disciple: hvis I har kærlighed til hinanden* (v34-35). Vi skal elske hinanden, som han har elsket os, med samme ydmyghed, samme selvopofrelse, samme betingelsesløshed og samme kompromisløshed. Vores indbyrdes kærlighed vil tale et tydeligt sprog om, at vi er Hans efterfølgere.

Spørgsmål til refleksion, som kan lede til et gennemgående tema

- Hvad betyder det, at Jesus har elsket sine egne til det sidste?
- Hvordan viser Jesus Guds storhed og herlighed?
- Hvad er ydmyghed? Og hvorfor er det en kvalitet Jesus fremhæver og viser?
- Hvordan udfordrer Jesus disciplenes opfattelse af deres relation til ham og til hinanden?
- Hvad indebærer det at elske hinanden, ligesom Jesus har elsket os?

Spørgsmål til refleksion, som kan skabe forbindelse til nutiden

- Hvilke gode eksempler på at være en ydmyg eller tjenende leder har du set?
- Hvordan kan vi øve os i ydmyghed?
- Hvordan vil du omsætte Jesu eksempel til virkelig handling?
- Hvor udfordrer Jesus din opfattelse af Ham og dine relationer til andre?